

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 24. Lex ad Diaconissas & MOnachos spectans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.

§. XXIV.

A. C. 390.

Lex ad Diaconissas, & Monachos spectans.Sozom. VII
c. 16.

Sozomenus credidisse videtur, mulierem, dicti scandali causam, fuisse Diaconissam; nam hanc fuisse occasionem ferendæ illius legis existimat, quam Theodosius ad conservandum honorem, & famam Ecclesiasticorum condidit; in hac lege prohibet, ne in Diaconissas eligantur mulieres, sexagenariis minores, secundum Apostoli præceptum. Juberetiam, ut tales sint, quæ liberos genuerint, ut petant pro liberis Curatorem, si opus sit; bonorum immobilium, ad proles suas pertinentium, curam aliis relinquunt, & illos redditus solum percipiunt, de quibus libere disponere jure possunt. Prohibet, ne gemmas, aliave mobilia pretiosa alienent, ne hæredem instituunt Ecclesiam, aut aliquem Clericorum, nec eis legato, fideicommissio, aut quacunque ultimæ voluntatis specie quidquam relinquunt, idque ipso jure nullum sit. Prohibet etiam, ne in Ecclesiam suscipiantur

L. 7. Cod.
Theod. de
Episc.
1. Tim. 5. 9.
10.Sup. I. XVII
§. 33.
Conc. Gang.
c. 17.

foeminae, quæ Religionis obtentu sibi capillos præscindebant; & poena Episcoporum, id permittentium, sit depositio. In aliquo Concilii Gangrensis Canone id statutum fuerat. Hæc lex ad Tatianum Præfectum Prætorii Orientis directæ, & Medio-

Mediolani undecimo Calendas Julii, Valentiniano quarto cum Neoterio Consulatum gerente, id est, vigesima prima Junii anno 390. at duobus exinde mensibus vigesima tertia Aug. ex parte revocata est per aliam legem, quæ Diaconis licentiam tribuit, ut Clericis, aut Ecclesiæ, sua mancipia, omnia mobilia, etiam uniones donatione inter vivos dare valeant.

Eodem circiter tempore Theodosius legem tulit adversus Monachos, qua in loca deserta secedere jubentur, & in similitudine habitare. Data est tertia Sept. eodem anno 390. & ad eundem Tatianum Prætorii Orientis Præfectum missa. Inde conjicitur, quod præprimis Monachos Ægypti, & Syriæ tangat, qui, zelum obtendentes, urbes ingrediebantur, & molesti erant Judicibus, dum reis veniam petebant tam importune, ut seditionibus ansam darent; bellum etiam aperte Gentilibus inferebant, Idola, & Tempa deicientes. Diximus superius Theodosium hac de re apud S. Ambrosium conquestum. Nihilominus post viginti circiter menses, ubi Constantinopolim rediisset, edita alia hanc legem revocavit 17. Aprilis 392. ad eundem Tatianum directæ, qua eam a judicibus extortam dicit, & Monachis liberum in urbes ingressum permittit. Theodosius Imperator,

N n n 3 tribus

Sæculum IV.
A. C. 390.

L. 28. Cod.
Theod. de
Episc.

L. I. C. Theo.
de Monach.
& sibi Gotho.

Sup. §. 4.

Sæculum IV. tribus annis in Italia consumptis, relicto
 A. C. 391. ibi Valentiniano juniore, cum filio suo
 Honorio Constantinopolim reversus, ur-
 bem intravit decima Nov. Tatiano, &
 Symmacho Consulibus, id est, an. 391.
 Socr. V. c. 18
 Marcell.
 Chron. an.
 391.

§. XXV.

Hæresis Massalianorum.

Inter Monachos vagabundos, tunc totius
 Orientis scandalum, numerari possunt
 hæretici Massaliani, qui mundo se renun-
 tiasse profitebantur, quamvis non omnes
 essent Monachi. Syriace Massalini, seu
 Messalini vocabantur, Græce *Eubites*,
 id est, orantes, quia in sola oratione Re-
 ligionis substantiam constituebant. Di-
 cebantur etiam Syriace Abini, & Paani-
 ni, id est, perversi. Horum duo erant
 genera; antiquiores erant Pagani, qui-
 bus nihil cum Christianis, nec cum Ju-
 dæis erat commune. Quamvis plures
 admitterent Deos, unum tamen adora-
 bant, quam dicebant omnipotentem.
 Credibile est, hos ipsos ab aliis Hypsista-
 rios, aut adoratores Altissimi fuisse voca-
 tos. Oratoria eorum erant ædificia va-
 stissima, & sicut forum publicum solet,
 sine tecto. In illis vespere, & mane
 congregati, ad multas lampades cantica
 in Dei laudem cantabant, unde Græce
 Euphemites dicti sunt. Non nulli a Ju-
 dicibus morte plexi, quod veritatem cor-
 rum.

*Epiph. hæ-
 olog. n. 1.*

*Hie. procem.
 in Dial. adv.
 Pela.*

*Sup. L. XI.
 §. 30.*

Epiph. n. 2.